

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۰/۰۴

سید عبدالله نادر

د شعر خو انتباهي تریبوی بیتونه

د زړه سوی او سوز او گداز په هکله ډیرو شا عرانو د معنی نه ډکی رنگیني مصری او شعرونه وئيلي ، او په ادبی نثرونو کې هم، د اوبنکو ډکو سترگو ستاینه ډیره شوي ، د اوبنکو ډکو سترگو درلودل ، یعنی خپل عاجزی درک کول ، دا هغه کار دی ، چې دا لوی نعمت ډیرو لږو او د گوتو په شمیر انسانانو ته خدای تعالی ورپه برخه کړی ، د دغو رنگینو ځینو بیتونو یادونه په فارسی او پښتو ادب کې دلته کوو ،

د دي بیت شاعر اگر که راته معلوم نه دی خو په واقعیت سره یو ډیرښه د معنی نه ډک او رنگین بیت دی ، :
اگر این است مژگانی تر من
نخواهد آفتاب محشرم سوخت

که زما سره دا د اوبنکو ډکی سترگی وي ، نو خدای خیر که د محشر لمر هم ما وسوځوی ، د دي معنی دا چې په دنیا کې داسې سوز او گداز کې یې ژوند تیر کړی وي ، یعنی د خپلي عاجزی درک یې کړي وي چې تل ژړه غونۍ وي ، اوبیا یې خپل انجام ته په پام کې نیولو سره یې په دنیا کې ښه ښه کارونه تر سره کړي وي ، او په ځان باوری وي ، یو ایرانی شاعر په نامه د عاقل هنر ور خان په خپل یو بیت کې ډیره ښه دي موضوع ته اشاره کړي ده ،
فیض آب دیده ، نتوان یافت در آبِ وضو
کاش زاهد را به جای ریش مژگان تر شود
عاقل هنرور خان

یعنی د منجنو سترگو یا اوبنکو فیض او برکت د او داسه په اوبو کې نشته ، وایي کاشکی د زاهد د بریږي پر ځای بایه لمده شي ، یعنی منظور د
سوز او گداز درلودل دي ، او دي معنی دا چې لمدی سترگی او یا چشم تر ولري ، د دي مراد زړه سوی او د اوبنکو ډکی سترگی ولري ، او د عاجزی لمن نیول دي ،
په یو بل بیت کې حضرت بیدل رحمت الله علیه وایي:
از محیط رحمتم ، اشک ندامت مژده ایست
یارب این نومید را ، محروم چشمی تر مکن
بیدل

بیدل وایي چې د رحمت د دنیا یا محیط څخه زما د پشیمانی یوه اوبنکه ده چې تا را کړی ، او دا ما ته یو زیږی دی ، نو وایي یاربه ! ما د لمدو سترگو د فیض نه ، مه محروم کوه ، ما په خپل دوه بیتونو کې ، چې د سوز او گداز په هکله او د عاجزی په هکله دی ، داسې وئيلي:
د محشر د لمر به تاو هم ، ماته نه وي
که زما سره وي دا ، نمجنی سترگی
نادر

او بیا په دا بل بیت کې د سوز او گداز په هکله:
په یوه نفس به سوږ د محشر لمر شي
که دا خپل سوز او گداز راسره مل وي
کله کله چې د عاجزی د درک مرحلی ته نژدی شوی یم ، او کراتو می د عاجزی نه عبرت اخیستی نو بیا دا بیت می وپیلی دی:
تول کتاب می د گناهونو شو کنگال

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

هغه دم چې په خپل اوبنکو لمبيدل

نادر

بل ځای بیا حضرت بیدل وایي ، چې زموږ بیدردی هم ، د دي فلک یا آسمان لاندی عجیبه ده ، چې د لوگي په کور کې یو خو زموږ بانه لامده نه دي ، یعنی مطلب دا چې په دنیا کې ډیر داسی ، صحنی وینو او زموږ تر مخي تیریري ، چې د ژړیدو وړ دي ، خو زموږ سره دومره سوز او درد نشته چې زموږ سوز او گداز راوپاروی ، او یا زموږ په بارخوگانو د عاجزی اوبنکي جاري شي ، او هغه شعر دا دی ،

:بیدردی ما زیر فلک سخت غریب است

در خانه دودیم ، کسی را مژه تر نیست

بل ځای حضرت بیدل:

و هغه زاهدانو ته چې خپله تقوی او زاهدی د نورو پر مخ راوباسي ، نو زاهد ته وایي ، چې ته و هماغه سل دانی تسبیح ، یانی وایي چې هر څوک یو مقصد لری په دې دنیا کې ، چې د زاهدانو مطلب ډیری اړخ ریا او فریب دی ، نو وایي چې : زما یوه قطره اوبنکه تونیدل ، او ستا د ټول عمر زحمت ، یعنی زما یو سوز او گداز او ستا ټول عبادت ، یعنی چې لاندې بانه او سوز د زړه لرم ، برو زاهد ، که هر کس مقصدی دارد درین وادی تو و صد سبحة جولانی ، من و یک اشک غلطیدن ، بیدل ،

بیا وایي ، د خود بینو او مغروره زاهد په سترگو کې ، څه رانجه او څه خاوري ، هیڅ فرق نه لري ، ځکه د ژور لید د کیفیت څخه لکه د رانجو کڅوړه خالی دی ، یعنی هغه لید چې زړه او ظمیر یې روښانه کړي ورسره نشته ، به چشم زاهد خود بین ، چه توتیا و چه خاک که از حقیقت بینش ، چو سرمه دان خالیست

پایله دا چې یو درد من او د خدای تعالی په مینه او محبت کې غرق انسان ته دا ښایي ، چې تل سوز او گداز ولری ، او نمجنی سترگی ولري ، او هره شیبه او هره لمحې په خپل حال متفکر وي ، هغوي چې په دي لاره تللي دي ، ډیر حقایق د ژوندون ورته ښکاره شوي ، یعنی هغوی چې لمدي سترگی لري دا واضحه ده چې غرور نه لري ، او د فاني دنیا بی وفا یي ویني . او تل زړه سوی او ترحم لري .